Ἔτος Ε' Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Μαΐου 1886, Σάββατον Ἀριθ. 137

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ Ἀθηνῶν: Ἐτησία: δρ. 15.—Ἑξαμ. δρ. 8.—Ἐπαρχιῶν: Ἐτησία δρ. 20.—Ἑξαμ. 10. Ἐξωτερικοῦ φράγκα χρυσᾶ 25
ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ. Ὁ στίχος (μήκους 6 ὑφεκατ.) ἅπαξ λ. 40, δὶς λ. 60, τρὶς λ. 75, πεντάκις δρ. 1,05, ὀκτάκις δρ. 1,50 δεκάκις δρ. 1,80

Γραφεῖα τῆς **ΝΕΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ** ἐγγὺς τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐν ὁδῷ Μουσῶν, ἀριθ. 3, (οἰκία Ἀμβροσίου Κάππαρη).

Τηλεγραφήματα

Πρακτορείου Havas

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 μαΐου Τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, ὅπως δοθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν δικαίωμα ἐξώσεως, ἂν κρίνῃ τοῦτο λυσιτελές, τῶν μελῶν τῶν ἐν Γαλλίᾳ βασιλευσασῶν οἰκογενειῶν. Τὸ νομοσχέδιον ἐθεωρήθη κατεπεῖγον, ἡ δὲ ἐπιτροπή, ἥτις θὰ τὸ μελετήσῃ ἐκλεχθήσεται τὸ σάββατον.

Πρακτορείου Reuter

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16 μαΐου. Λέγεται, ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἀνθίστανται εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος, πρὶν ἢ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀποστράτευσις.—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῶν φιλελευθέρων γενομένην ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ ὁ κ. Γλάδστων προέτεινεν ὅπως ὦσι δεκτοὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἰρλανδίας κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν γενικῶν τοῦ κράτους ὑποθέσεων. Ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ψηφισθῇ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν, αἱ ἐργασίαι τοῦ κοινοβουλίου θέλουσιν ἀναβληθῇ κατὰ τὸν ἰούλιον καὶ ὁ κ. Γλάδστων θέλει εἰσαγάγει τὸ τροποποιούμενον νομοσχέδιον κατὰ τὸν ὀκτώβριον. Πιστεύεται, ὅτι εἶνε ἐξησφαλισμένη ἡ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Μανιὲ (Ed Magnier) ἀρχισυντάκτης τῆς παρισινῆς σπουδαίας ἐφημερίδος L' Evénement, διατρέφων φιλικώτατα αἰσθήματα πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ὑπερήσπισεν ἀείποτε διὰ τοῦ καλάμου του τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἄρθρα δὲ λαμπρὰ ἐδημοσίευσε πρὸ δύο ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν βουλγάρων. Καὶ εἰς τὰς νῦν κρισιμωτάτας διὰ τὸν τόπον μας περιστάσεις δὲν παύει πράττων τὸ αὐτὸ κατὰ τῶν συνασπισθεισῶν ἐναντίον μας εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Διερμηνεύομεν τὸ κοινὸν αἴσθημα ἐκφράζοντες πρὸς τὸν εὐγενῆ φιλέλληνα κ. Magnier τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν. Ὅπως δὲ καταστῶσι γνωστὰ τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ καταχωρίζομεν ὧδε περικοπάς τινας ἐξ ἐνυπογράφου ἄρθρου τὸ ὁποῖον ὁ κ. Magnier ἐδημοσίευε τελευταῖον διὰ τῆς ἐφημερίδος του L' Evénement.

«Ἐὰν θέαμά τι ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ἀπογοήτευσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ νὰ δείξῃ τὸν βαθμὸν τῆς καταπτώσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως, τοιοῦτο παρέχει σήμερον ἡ Εὐρώπη συνασπισθεῖσα ὁλόκληρος ἐναντίον τοῦ γενναίου μικροῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ . . . . Ἠθέλομεν βεβαίως ἐγκρίνει ἔν τινι μέτρῳ τὴν μεσολάβησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν διὰ νὰ καθησυχάσωσι τὴν ἀνυπομονησίαν της καὶ νὰ προλάβωσιν οὕτω πᾶσαν σύγκρουσιν· ἀλλ' οὐδαμῶς παραδεχόμεθα, ὅτι ἠδύναντο νὰ προβῶσιν αὗται καὶ περαιτέρω. Διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ στιγματίσωμεν τὸν συνασπισμὸν τῆς Γερμανίας, Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας, Τουρκίας καὶ αὐτῆς τῆς Ρωσίας, ἐναντίον τοῦ μικροτέρου ἔθνους τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου. Ἀνάκλησις πρέσβεων, ἀποκλεισμὸς διεθνής, δὲν φέρουν μόνην τὴν ναυτικὴν καὶ ἐμπορικὴν καταστροφήν, ἀλλὰ καὶ τὴν παραλυσίαν αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος, τιθεμένης οὕτως εἰς θέσιν πολὺ ὑποδεεστέραν ἐν τῷ ἀνίσῳ ἀγῶνι, εἰς τὸν ὁποῖον προαλείφεται αὕτη, ἐναντίον τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Δὲν ἀπολείπεται πλέον εἰς τὴν δόξαν τῶν συηνωμένων στόλων τῆς μεγαθύμου καὶ ἀνδρείας Εὐρώπης, εἰμὴ νὰ ἐμπρήσωσι τοὺς λιμένας καὶ νὰ καταστρέψωσι τὴν ναυτιλίαν τοῦ μικροῦ τούτου. Ὁποῖα λαμπρὰ κατορθώματα! ὁποία ὑπηρεσία πρὸς τὴν ἡσυχίαν τοῦ κόσμου καὶ πρὸς τὸν πολιτισμόν! ὁποία ἠθικότης εἰς τὰς συνηνωμένας ταύτας ἀνδρίας ἐναντίον ἑνός! Ὁ ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς ἐξηρεθισμένος θέλει νὰ πολεμήσῃ καὶ τρέχει εἰς τὰ σύνορα· τὸ αἷμα ἴσως ἔρρευσε· δὲν ἐξήρτητο ἀπὸ τὴν Γαλλίαν νὰ προλάβῃ τὴν ἀνθρωποκτονίαν ταύτην· ἑτοίμη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς γενναίας παραινέσεις τῆς Γαλλίας ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ὑπεχώρησεν εἰς τὰς θηριώδεις καὶ προσβλητικὰς ἐπιταγὰς τῆς Εὐρώπης· ἡ Γαλλία εἶνε ἀμέτοχος πάσης μομφῆς· ἡ ἀληθὴς ἡ μόνη ἔνοχος εἶνε ἡ Εὐρώπη· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἦνε ὑπερήφανος διότι διήγειρεν ἐναντίον της τοιοῦτον συνασπισμόν. Τοῦτο εἶνε δι' αὐτὴν ἀναμφισβήτητον δίπλωμα ἀξιοπρεπείας καὶ θάρρους, ἡ δὲ τύχη ἐπιφυλάττει ἐνίοτε ἀλλοκότους ἐκπλήξεις».

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

(Ἔκτακτος ἀλληλογραφία ΝΕΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ)

Τρίκκαλα, 11 μαΐου 1886

Εἶχον πολλὰ νὰ γράψω ὑμῖν περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἅτινα εἶδον ἐνῷ ἐταξείδευον εἰς Βῶλον, καὶ περὶ τῆς ἀγρίας καταδιώξεως κυρίως καὶ πρὸ πάντων τῶν ἰταλῶν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῶν αὐστριακῶν, εἰς τὰς φωνὰς τῶν ὁποίων qual bastimento ἀπηξίου ὁ γάλλος πλοίαρχος τῆς ἑταιρίας Φραισινὲ τοῦ πλοίου *Εὐρώπη* ν' ἀπαντήσῃ, τετράκις ἐπαναλαμβανομένας ὑπὸ τῶν διοικητῶν τῶν τορπιλλοβόλων καὶ ὑπὸ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς τῶν θωρηκτῶν, ἂν μὴ τὸν ἐκάλουν καὶ ἔκαμνον τὴν ἀνάκρισιν γαλλιστί. Τὸ θάρρος του ἔσωσε τὰς τροφὰς τοῦ στρατοῦ καὶ δὲν συνελήφθη τὸ πλοῖον ὑπὸ τοῦ ἡνωμένου στόλου, ἀφοῦ οἱ ταξειδεύοντες στρατιῶται μετημφιέσθησαν, καὶ μόνον ὁ ἰατρὸς κ. Ἡλ. Ἀσημακόπουλος ἔμεινε μὲ τὴν στολήν του στηριζόμενος εἰς τὴν σύμβασιν τῆς Γενεύης. Ἀλλ' ὅλην μου τὴν ἀγανάκτησιν κατασιγᾷ σήμερον τὸ τηλεβόλον.

Ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. τῆς χθὲς ἀκούομεν ἐνταῦθα τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν τυφεκίων. Τὴν εἴδησιν πρῶτος ἔφερεν εἰς τὸ ἀρχηγεῖον ἀνθυπασπιστής τις τοῦ πυροβολικοῦ ὢν εἰς περίπατον ἔφιππος· ἀμέσως ὅλη ἡ πόλις ἐγένετο ἀνάστατος καὶ τὸ τηλεγραφεῖον κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγείου.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν δυνάμεών του ὁ Ἐγιοὺπ πασᾶς ἐπετέθη κατὰ τοῦ Τυρνάβου καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς ὥρας π. μ. λυσσώδης ἐξακολουθεῖ μάχη. Τὸ πρῶτον ἀρχηγεῖον ἐζήτησεν ἐπικουρίας παρὰ τοῦ Γ' ἐντεῦθεν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τούτου γενικὴ ἐγένετο ἐπίθεσις τῶν τούρκων καὶ ἐνταῦθα κυρίως ἡ ἐπίθεσις γίνεται εἰς Ζάρκον· ἅπαντες δὲ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς γραμμῆς ἔφυγαν καὶ ἀφῆκαν μόνον τὰ νοσοκομεῖα συγκεντρωθέντες εἰς Καλαμπάκαν. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φονευθέντων οὐδεμίαν ἔχομεν εἴδησιν· εὐέλπιδες ὅμως αἱ πληροφορίαι περὶ κυριεύσεως πολλῶν σταθμῶν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. Ἡ μόνη ἐνταῦθα πυροβολαρχία ἡ διοικουμένη ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Γ. Μήτζου διετάχθη ἀφ' ἑσπέρας ν' ἀναχωρήσῃ τὸ μεσονύκτιον· ἀλλὰ τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; οὐδεὶς πυροβολητὴς δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐδέχθη νὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλ' ὅλοι εἶχον χαρὰν καὶ χορὸν προσβλέποντες τὸ καμάρι τους τὸν γλυκὺν καὶ ἀγαπητὸν διοικητὴν ὑπολοχαγὸν κ. Μήτζον, ὅστις ἐπετάχυνε τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως ἵνα προφθάσῃ καὶ ρίψῃ ἓν κανόνι, ὡς ἔλεγεν! Ὤ! πόσον θεῖος ὁ ἐνθουσιασμός.

Δὲν θὰ ὑπῆρχεν οὐδεμία στενοχωρία, ἂν τὸ σύνταγμα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἔμπεδα τάγματα τῆς Πελοποννήσου δὲν ἐμποδίζοντο καθ' ὁδόν.

Ἡ πυροβολαρχία τῶν κ. κ. Μανέτα καὶ Βάρβογλη σήμερον

σπεύδουσιν εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα ὡς καὶ τὰ ἔμπεδα Φαρσάλων καὶ Καρδίτζης.

Ἐκ τοῦ Β' ἀρχηγείου, τῆς Ἄρτης, οὐδεμίαν ἔχομεν εἴδησιν. Ἡ κυρίευσις τῆς Κούτρας ἦτο σωτηρία διὰ τὸ Γ' ἀρχηγεῖον· διότι ἐκείνης τὴν διάβασιν ζητοῦσι νὰ ἐκβιάσωσιν οἱ τοῦρκοι καὶ ἐκεῖ εἶνε σήμερον κρότος καπνὸς καὶ κονιορτός.

Θὰ νικήσωμεν καὶ μετὰ τὸν ἀφοπλισμόν. Ὁ νομάρχης ἐζήτησε νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ὁπλισθῶσιν οἱ πολῖται, ἀλλ' οὐδεμία ἦλθεν ἀπάντησις.

Εἰδήσεις

Οἱ ἐν τῇ βουλῇ χθὲς λόγοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποδηλοῦντες δύσκολον τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως, ἕνεκα τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπελήφθη αὕτη τὰς ἐπιλύτεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, πολλαχῶς σχολιάζονται. Πολλοὶ πιστεύουσιν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παραιτηθῇ, ἐὰν μὴ ἐξωμαλύνοντο αἱ δυσχέρειαι, αἵτινες ἐμποδίζουσι τὴν λύσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων ἡμῶν. Ἐπεισοδιακῶς προστίθενται τὰ δυσάρεστα συμπεράσματα περὶ τῆς συνομολογηθείσης δῆθεν ἀνακωχῆς εἰς τὰ σύνορα. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν σκληρῶν τούτων περιπετειῶν ὅλως ἀκαίρως ζητεῖ νὰ προβάλῃ ἡ κυβέρνησις τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τῶν θεμελιωδῶν ὅρων τοῦ συντάγματος διὰ τῆς ἐπινοήσεως νόμων δῆθεν ἐπαρκῶν περὶ ἐκλογῶν καὶ ἀριθμοῦ μᾶλλον περιωρισμένου βουλευτῶν κλ. Πάντα δὲ ταῦτα, οἷς προσθετέον καὶ τὰ ἄλλα δυσάρεστα τὰ ἐκ τῆς μεταστάσεως τῶν βουλευτῶν ἐκείνων ἄνευ λόγου τῇ 8 μαΐου πηγάσαντα καὶ μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καταχθονίου σχεδίου ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως Δηλιγιάννη, ἥτις εἴχετο στερρῶς τῶν γνησίων ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων καὶ διὰ τοῦτο κατερραδιουργεῖτο, παριστῶσιν ἕνα κυκεῶνα πολιτικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ προδιαγεγραμμένον φαίνεται ἦτο ὑπὸ τῆς μοίρας νὰ παραζαλισθῇ τὸ ἔθνος ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς διαγράφεται ἡ τύχη του! Εἴθε νὰ ἐπικρατήσῃ σύνεσις, μετριοπάθεια καὶ καλὴ πίστις ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἕως τοῦ ἐσχάτου, διότι δὲν νομίζομεν, ὅτι θὰ ἐπιτρέπεται ἀκόμη ἐπὶ μακρὸν νὰ δαπανᾶται ἡ Ἑλλὰς εἰς τοιαύτας παραπλανήσεις, εἰμὴ ἐπὶ ποινῇ παντελοῦς ἐξολοθρεύσεως.

— Ἡ δὸ *Παλιγγενεσία* ἔδωκε χθὲς τὰς ἑξῆς λίαν παραδόξους αἰτιολογίας, τὰς ὁποίας εἰλικρινῶς δὲν ἐνοήσαμεν, ἐὰν ἐγράφομεν δ' ἡμεῖς ἐπὶ Δηλιγιάννη δικαιολογοῦντες οὕτω τὸ ὑπουργεῖον, τί θὰ ἠκούομεν! «Ἡ ἐπελθοῦσα βραδύτης εἰς τὴν ἀποχώρησιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν συνόρων ὑποθέτομεν ὅτι προέρχεται ἐκ λόγων δυσχερειῶν περὶ τὴν κινητοποίησιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τὴν μεταφορὰν μεγάλου ποσοῦ ὑλικοῦ, κατά τινας δὲ πληροφορίας *δὲν θὰ ἦνε δυνατὸν οἱ τοῦρκοι ν' ἀποχωρήσωσι πρὸ τῆς παρελεύσεως* 25 *ἡμερῶν*. Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται νὰ ὑποκρύπτηται καὶ ὀπισθοβουλία τις ἐν τῇ βραδύτητι ταύτῃ τοῦ τουρκικοῦ ἀρχηγείου, ἡ κυβέρνησις ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα *ποιήσασα τὰς δεούσας παραστάσεις* τῇ Πύλῃ. Ὡς πρὸς τὸν ἀποκλεισμὸν δὲν ἔχομεν ἑτέραν τινα εἴδησιν, ἢ ὅτι *ἡ μόνη ἐνδιαφερομένη εἰς τοῦτο δύναμις, ἡ Τουρκία, εἶνε λίαν εὐχαριστημένη ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος*, ἑπομένως ἡ ἄρσις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ καὶ εἶνε ζήτημα ἁπλῆς συμφωνίας τῶν δυνάμεων». Πιστεύομεν, ὅτι σήμερον ἡ συνάδελφος θὰ συνομολογήσῃ, ὅτι λίαν ἀνεπαρκῆ καὶ πολὺ οὕτως εἰπεῖν μὲ ὕφος *Ταρὴκ* εἶνε τὰ ἀνωτέρω, θέλει δὲ παράσχει ἡμῖν, καθὸ δυναμένη ἐκ τῆς παρὰ τῇ κυβερνήσει θέσεώς της, πληρεστέρας πληροφορίας, ἵνα μὴ μένῃ καὶ τόσον *εὐχαριστημένη ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ Τουρκία* καὶ νὰ κάμῃ ὀλίγον ταχύτερα τῶν 25 ἡμερῶν διὰ ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της.

— Σήμερον ἡ *Πρωΐα* θὰ περιέχῃ ἀποκαλύψεις τινὰς μεγάλης σπουδαιότητος περί τινων διαμειφθέντων μεταξὺ τοῦ κ. Ρόζβερυ καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐξ ὧν θὰ ἀποδειχθῇ καὶ πάλιν ἡ εὐστάθεια καὶ τὸ δίκαιον τῆς πολιτικῆς τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ, ὃν ἠθέλησαν νὰ παραστήσουν ὡς ἀπεμπολήσαντα τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ δραπετεύσαντα ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐκεῖνοι οἵτινες μόλις εὑρέθησαν ἀντιμέτωποι εἰς τὰς φοβερὰς καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὴν ἱστορίαν περιστάσεις ταυτας τοῦ ἔθνους, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας καὶ δεξιότητος ὑπέτασσε τόσους ἤδη μῆνας καὶ θὰ κατενίκα ὁλοσχερῶς ἂν δὲν τὸν κατεπρόδιδον, *τὰ ἔχασαν* κυριολεκτικῶς καὶ χωρὶς νὰ πολεμῶνται καὶ ἐσωτερικῶς ὑπὸ λυσσαλέας ἀντιπολιτεύσεως.

— Περὶ τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις γενομένων συμπλοκῶν ἡ τουρκικὴ *Ταρὴκ* γράφει τὰ ἑπόμενα: «Κατὰ τὰς ληφθείσας πληροφορίας, ἐν τῇ παρὰ τῶν ἑλλήνων γενομένῃ ἐπιθέσει κατὰ τῶν ὀθωμανικῶν σταθμῶν, πρὸς τὸ σημεῖον τῆς Ἐλασσῶνος, ἀντεπεξελθόντος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, οἱ ἕλληνες ὑπέστησαν ἀρκετὰς ἀπωλείας· ᾐχμαλωτίσθησαν δὲ ἐκ τούτων εἷς λοχαγός, δύο ὑπολοχαγοί, ἓξ λοχίαι καὶ τριακόσιοι εἰς στρατιῶται (;). Κατὰ τὴν αὐτὴν μάχην καὶ κατὰ τὰς συμπλοκάς, αἵτινες ἐγένοντο ἀπὸ τῆς τετάρτης εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ κατὰ τὰ μέρη τῶν Ἰωαννίνων(!) αἱ ὁλικαὶ ἀπώλειαι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ συμποσοῦνται εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα ἐννέα στρατιώτας νεκροὺς καὶ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε τραυματίας. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἑλλήνων δὲν εἶνε εἰσέτι ἐντελῶς γνωσταί».

— Τὰ τουρκικὰ φύλλα ἀναφέρουσι περὶ δύο ἐγκυκλίων ἀποσταλεισῶν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους της, δι' ὧν καταγγέλλεται ὅτι πάσας τὰς κατὰ τὰ σύνορα γενομένας συγκρούσεις προὐκάλεσαν δῆθεν οἱ ἡμέτεροι. Ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν προρρηθεισῶν ἐγκυκλίων ἀπαντῶσι καὶ τὰ ἑξῆς· «Αἱ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐπιδρομαὶ ηὔξησαν βαθμιαίως· αἱ θέσεις ἡμῶν ἀπεμονώθησαν καὶ ἰδίᾳ ἑκάστη ἐξετέθη εἰς τὴν διὰ πολλοῦ πλήθους ἐπίθεσιν, πρὸς δὲ ἕνεκα τῆς ἀμυντικῆς ἡμῶν θέσεως ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπεπειράθη νὰ διακόψῃ τὰς ἡμετέρας συγκοινωνίας, οὕτως ὥστε νὰ ἀποβῇ ἀδύνατος ἡ συγκέντρωσις τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων, ταυτοχρόνως δὲ προήλασεν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Τυρνάβου καὶ οὕτως αἱ πλεῖσται τῶν θέσεων ἡμῶν περιέστησαν εἰς κίνδυνον. Τῶν πραγμάτων, προσλαβόντων τὸν χαρακτῆρα πραγματικοῦ πολέμου ἄνευ κηρύξεως τοιούτου, ἡ θέσις ἡμῶν ἐδεινώθη καὶ περιεστοιχίσθη ὑπὸ πολλῶν κινδύνων».

— Ὁ συνάδελφος ἡμῶν κ. Κ. Δούνης ἔστειλεν ἐκ Λαρίσσης τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα, ὅπερ ἀποροῦμεν πῶς ἐπετράπη νὰ διαβιβασθῇ: «Κάτοικοι, στρατὸς ἐν ἀγαλλιάσει ἐπὶ θριάμβοις ἡμετέρων, ἠγανακτημένοι ἐπὶ καταπαύσει πολέμου καὶ διατάγματι ἀποστρατεύσεως. Αἰχμάλωτοι τοῦρκοι ἀπεδόθησαν· ἕλληνες διὰ δόλου συλληφθέντες 67, ὧν 8 ἀξιωματικοί, δὲν ἀπεδόθησαν. Αἱ καθ' ὅλην τὴν βορειανατολικὴν γραμμὴν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καταληφθεῖσαι τουρκικαὶ θέσεις ἀπεδόθησαν, ἐνῷ τοῦρκοι δὲν ἀπέδωκαν κάτω Κούτραν. Τοῦρκοι δολίως φέρονται, κ' ἐνῷ οἱ πλεῖστοι τῶν ἡμετέρων ἐπανῆλθον εἰς Λάρισσαν, τοῦρκοι εἴς τινα σημεῖα συγκεντροῦνται. Ἀνάγκη συντόνου ἀποστολῆς ἐπικουριῶν. Ζήτημα ἑλλήνων αἰχμαλώτων καὶ θέσεως Κούτρας γεννήσῃ ἀφορμὰς πολέμου. Λέγεται ὅτι ἕλληνες αἰχμάλωτοι περιαχθήσονται ἐπιδεικτικῶς διὰ μέσου τουρκικοῦ στρατοῦ μέχρι Θεσσαλονίτης, πρὸς ἔνδειξιν δῆθεν νίκης. Σαπουντζάκης ἐπὶ αἰσχρᾷ αὐτῇ ἀθετήσει συμπεφωνημένων διεμαρτυρήθη ἐντόνως.»

— Εὐκρινέστερόν πως ἔγραψε τὰς ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις ἐκ τῶν συνόρων, ἃς εἴπομεν χθὲς ὡς δυσάρεστα ἀπομεινάρια, συνάδελφός τις ὑπουργικὴ ὡς ἑξῆς: «Οἱ τοῦρκοι δὲν ἀπέδωκαν ἔτι τοὺς δεκαεννέα αἰχμαλώτους (;) παρὰ τὰ συμφωνηθέντα μεταξὺ τοῦ Ἐγιοὺπ καὶ τοῦ κ. Σαπουντζάκη. Ὁ κ. Σαπουντζάκης ἀνήνεγκε τοῦτο τῷ ὑπουργείῳ ἀμέσως».

— Κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπουργικήν, διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, προεφυλακίσθη εἷς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐν Κούτρᾳ ἀγωνισθέντος σώματος, εἰς ὃν ἀποδίδεται μεγάλη εὐθύνη διὰ τὴν *ἀτυχεστάτην* ἔκβασιν τῆς αὐτόθι συμπλοκῆς.

Εννοεῖται μετὰ πόσου ἐνδιαφέροντος θέλομεν νὰ μάθωμεν καὶ νὰ κρίνωμεν καὶ ἡμεῖς τί *εὐθύνη* ἀποδίδεται καὶ πῶς ὑπῆρξεν *ἀτυχεστάτη* ἡ ῥηθεῖσα συμπλοκή. Εἶνε φοβεραὶ αἱ δύο αὐταὶ λέξεις καὶ διστάζομεν πρὸ αὐτῶν.

— Μεγάλη ταραχὴ ἐπεκράτει προχθὲς ἐν Ἄρτῃ, διότι εἶχε διαδοθῆ, ὅτι βέης τις ἀλβανὸς, τῇ συναινέσει τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἐστρατολόγει βασιβουζούκους. Ἐπίσης διεδίδετο, ὅτι οἱ τοῦρκοι συγκεντροῦσι πάλιν δυνάμεις πρὸς τὰ σύνορα.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν ἀναφορὰν τοῦ διοικητοῦ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ στρατοῦ Τρικκάλων, λέγει ἡ *Παλιγγενεσία*, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων ἀποδεικνύεται, ὅτι «ἡ διαγωγὴ τοῦ λοχαγοῦ Πηνειῶ κατὰ τὴν ἐν τῇ θέσει *Κούτρᾳ* συμπλοκὴν ἐγένετο παραίτιος τῆς παραδόσεως τῆς Κούτρας εἰς τοὺς τούρκους καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν αἰχμαλωτεύσεως τῶν ἐκεῖ ἀγωνιζομένων ἀνδρῶν, διετάχθη ἡ προφυλάκισις αὐτοῦ». Οὕτω λοιπὸν κατονομάζεται ὁ λοχαγὸς κ. Πηνειῶ, περὶ οὗ μέχρι τοῦδε πᾶν ἄλλο ἢ τοιαῦτα λυπηρότατα θὰ εἶχέ τις νὰ εἴπῃ, καθὸ δείξαντος τοὐναντίον γενναιότητα πάντοτε καὶ χαρακτῆρα. Ἀλλ' ἀναμένομεν, ὀφείλοντες νὰ ἤμεθα καὶ πάντως ἐπιφυλακτικοὶ, μέχρις ἐξηγήσεως ὅλων.

— Προχθὲς ἐπανήρχοντο ἐκ τῶν συνόρων τὰ τάγματα τοῦ στρατοῦ ἡμῶν εἰς τὰς πόλεις, ἔχοντα διαταγὰς νὰ μετασταθμεύσωσιν εἰς Λάρισσαν, Βῶλον, Λαμίαν, Δομοκὸν, Στυλίδα κ.λ. Καὶ τὸ μὲν τάγμα τοῦ κ. Δημοσθ. Σταΐκου εἰσερχόμενον εἰς τὴν πόλιν Τρικκάλων, ὑπεδέχθη ὁ λαὸς ἐν μεγάλῳ ἐνθουσιασμῷ ζητωκραυγάζων· ὁ δήμαρχος προσεφώνησεν αὐτὸ καὶ προσήνεγκε στεφάνους τῷ γενναίῳ διοικητῇ αὐτοῦ. Εἰς Βῶλον δὲ ἀνεμένετο νὰ εἰσέλθῃ ἓν σύνταγμα, ἀλλ' ἀνεστάλη, ὡς τηλεγραφοῦσιν, ἡ ἄφιξίς του, ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τῶν τούρκων, ἀρνουμένων νὰ συμμορφωθῶσι τοῖς συμπεφωνημένοις. Μόνον ἡμεῖς ἐσπεύσαμεν καὶ τὰς θέσεις ν' ἀποδώσωμεν, πρὶν κἂν μᾶς ζητηθοῦν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὰ στρατεύματά μας ν' ἀπομακρύνωμεν, ὅλα, ὅλα, ὅλα.

— Ὁ κατὰ τὰς τελευταίας ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκὰς βαρέως τραυματισθεὶς καὶ ἐν τῷ νοσοκομείῳ Τρικκάλων ἐκ τῶν πληγῶν ἀποβιώσας γενναῖος ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3ου πεζικοῦ συντάγματος **Ἐπαμεινώνδας Γκαβέρας** ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἀτρομήτων παληκαρίων τῆς ἡρωϊκῆς Δωρίδος. Κατά τινα βιογραφικὴν περὶ αὐτοῦ σημείωσιν ἐν τῷ *Χρόνῳ Ἀθηνῶν*, ὑπαξιωματικὸς ὤν, πολλάκις ἠνδραγάθησε κατὰ τῆς λῃστείας, εἴς τινα δὲ συμπλοκὴν πρὸς διαβόητον λῃστρικὴν συμμορίαν τοσαύτην ἀνδρίαν ἀπέδειξεν, ὥστε ἰδίᾳ χειρὶ ἐφόνευσε 4—5 ἐκ τῶν φοβερωτέρων λῃστῶν· διὸ καὶ ἐξαιρετικῶς προήχθη κατ' ἐκλογὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἐκφρασθείσης αὐτῷ καὶ τῆς βασιλικῆς εὐαρεσκείας. Ὁ Ἐπαμεινώνδας Γκαβέρας ἦτο τύπος στρατιώτου καὶ ἀφωσιωμένου φίλου· καταλείπει δὲ νεαρὰν χήραν, πρὸ δύο μόλις ἐτῶν νυμφευθεὶς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι.

— Ὁ ἀποθανὼν ἐκ τῶν πληγῶν του ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 4 πεζικοῦ συντάγματος Ἀλ. **Γαληγάλης** εἶνε ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ βαρέως τραυματισθέντος ταγματάρχου κ. Λώρη.

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ἐγιοὺπ πασᾶ, λέγει ἡ *Ἐφημερίς*, οἱ τοῦρκοι παρὰ τὰ σύνορα ἔσχον 120 νεκροὺς καὶ 170 τραυματίας. Μόνον;

— **Μνημόσυνον.** Ἐν Ναυπλίῳ ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως δημοτελὲς ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκὰς εἰς τὰ σύνορα ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἡ πόλις ἅπασα ἔσπευσεν εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην καὶ ἐπιβάλλουσαν τελετὴν, ἧς προΐστατο ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀργολίδος. Παντα τὰ καταστήματα ἦταν κλειστὰ καὶ ἐν τῷ ναῷ οὐδὲν ἄλλο ἠκούετο ἢ τὸ αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἀνδρείως πεσόντων». Αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως πᾶσαι παρίσταντο. Λόγους συγκινητικοὺς καὶ ἀξίους τοῦ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ, ὡς λέγει ἔκτακτον παράρτημα τῆς *Ἀνεξαρτησίας*, ἐξεφώνησαν ὅ,τε πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δικηγόρος κ. Λεωνίδας Βονταμίτης καὶ ὁ δικηγόρος κ. Πέτρος Π. Φαρμακόπουλος.

— Δι' ἐγκυκλίου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τοῖς λοιποῖς ὑπουργοῖς συνιστᾶται αὐτοῖς, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἀπόλυσιν παντὸς μὴ ἐκπληρώσαντος τὸ στρατιωτικὸν καθῆκον καὶ διατηρηθέντος ἀνόμως ἐν τῇ θέσει, εἰς ἣν πρὸ τῆς ἐπιστρατείας εἶχε διορισθῆ. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀφορᾷ ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἐν τοῖς ὑπουργείοις ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

— Δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ κτηματιῶν παρέστη χθὲς τῇ 3 μ. μ. ἐνώπιον τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐξέφρασε τὰ εὔλογα παράπονα τῶν συμπολιτῶν ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ γνωστοῦ καταλόγου τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀκούσας αὐτῶν μετὰ προσοχῆς ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ ἐξετάσῃ καὶ θὰ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.

— Διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς βουλῆς (ἀντὶ τοῦ κ. Ἐπ. Σχινᾶ) ὁ κ. Εὐστράτιος Σπαρτίδης, ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς *Παλιγγενεσίας*.

— Ἀπηλλάγη οὕτω τῆς ὑπηρεσίας ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς βουλῆς κ. Ἐπ. Σχινᾶς. Χωρὶς ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὰ τῶν διορισμῶν, ἢ ν' ἀποφανθῶμεν περὶ προσώπων καὶ ἰδίως περὶ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν, λέγομεν μόνον ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ ὑπουργείου, ἡ τῆς ἀπολύσεως δηλαδὴ τοῦ κ. Σχινᾶ, οὐ μόνον ἄδικος καθ' ἑαυτὴν τυγχάνει, ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ ἀπαραίτητος κομματικῶς, καθόσον ὁ κ. Σχινᾶς διεχειρίζετο τὴν ὑπηρεσίαν του ἀμεροληπτως, ὡς μαρτυροῦσι πάντες οἱ ἀφατρίαστοι βουλευταί. Ὁ κ. Σχινᾶς, ἀναγκασθεὶς νὰ λάβῃ τὴν θέσιν, δὲν εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τοῦ παραθύρου, διότι διετέλεσε διορθωτὴς τῷ 1868, τῷ δὲ 1869 ἀπὸ τότε ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἰσόβαθμον πρὸς τὴν τοῦ διευθυντοῦ, ὁπότε ἡ ἐφημερὶς τῶν συζητήσεων τῆς βουλῆς ἐγένετο πράγματι ἐφημερὶς, δημοσιευομένων τῶν πρακτικῶν ἑκάστης συνεδριάσεως τὴν ἐπιοῦσαν, καὶ ἔμεινε καὶ τῷ 1870 καὶ μέρος καὶ τοῦ 1871 καὶ 1872, ὥστε εἶνε ἐκ τῶν ἀρχαίων ὑπαλλήλων τῆς βουλῆς ἱεραρχικῶς προαχθείς. Ἄλλως δὲ οὐδ' εἰς ἐφημερίδος τινὸς τὴν σύνταξιν ἀπὸ τριετίας ἔλαβε μέρος ὁ κ. Σχινᾶς, ἀποδείξας τὴν ἀνιαρότητα τοῦ ἔργου, ἣν ἐπέβαλλεν ἡ κορυφωθεῖσα πολιτικὴ ἐμπάθεια.

— Ἐπερατώθησαν αἱ διαταχθεῖσαι εἰς τὰς φυλακὰς Μενδρεσὲ ἐπισκευαί. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ θέλει παραλάβει αὐτὰς, θέλουσι δὲ χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς στρατιωτικούς.

— Χθὲς ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη ἐν τῷ κακουργιοδικείῳ εἰς δεκαπενταετῆ πρόσκαιρα δεσμὰ ἐπὶ ἀναιρέσει ὁ γνωστὸς Λ. Καλπούζος, ἐπιλεγόμενος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του Λεβαδείᾳ Νίκολσον, ὁ τὸ θλιβερὸν ἐκεῖνο ἐπεισόδιον Νίκολσον κατὰ τὴν ἄλλην πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Τρικούπη προκαλέσας. Οὗτος μετὰ τοῦτο ἀποπεμφθεὶς τῶν τάξεων τῆς χωροφυλακῆς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Χαιρώνειαν Λεβαδείας (χωρίον Δαύλια) ἐξ ἧς ἐτράπη τὴν ἐν Ἀθήναις ἀμέσως μετ' ὀλίγον, ξυλοκοπηθεὶς πρότερον καὶ ἀνηλεῶς ὑπό τινων συμπολιτῶν του ἕνεκα τοῦ βιαίου καὶ ὑβριστικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος. Μόλις δ' ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ συγκατοικήσας μετά τινος πτωχοῦ οἰκογενειάρχου κρητὸς Ι. Καφετζάκη, ἀπέκτεινεν αὐτὸν κατὰ τὴν 3 ἀπριλίου 1885 ἕνεκα ἀσημάντου τινὸς λογομαχίας, διότι κατ' ἀρχὰς δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν καλησπέραν του κλ. Πρόεδρος τῶν συνέδρων ἦτο ὁ τακτικὸς κ. Λ. Μητσόπουλος, εἰσαγγελεὺς ὁ παρ' ἐφέταις κ. Ν. Ῥάδος, προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων ὁ συμβολαιογράφος κ. Καλλιοντζῆς, συνήγοροι δ' οἱ κκ. Πετμεζᾶς καὶ Πηνιός.

— Νέα δεινὴ συμφορὰ ἔπληξε τὴν ἀγαπητὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Ν. Φιλαδελφέως. Δὲν εἶχεν ἔτι καλυφθῆ ὁ τάφος τῆς καλῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἄννης καὶ νέον ἄγγελμα

τοῦ θανάτου τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβούσης ἄλλης θυγατρός του *Βασιλικῆς*, θελκτικῆς καὶ γλυκείας κόρης, δεκαὲξ μαΐους μόλις ἰδούσης, συμπληροῖ ἀποτροπαίως τὴν πρώτην σκληρὰν ἀπώλειαν. Ὁ Θεὸς μόνος ἂς δώσῃ παρηγορίας βάλσαμον τοῖς ἀτυχεστάτοις γονεῦσιν.

— Ἀπὸ τῆς αὔριον κυριακῆς γενήσεται ἔναρξις τῶν θαλασσίων λουτρῶν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ.

— Καὶ ἓν μέγα γεγονός, évenement ! Καταβιβάζεται ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ὀφειλομένην γραμμὴν τῆς χωροσταθμίσεως ἡ πρὸ τῆς Τραπέζης Κωνσταντινουπόλεως ὁδὸς ἐκείνη, ἥτις εἰμποροῦσε 50 ἔτη ἀκόμη νὰ μένῃ εἰς ἣν κατάστασιν ἀνωμάλου ὕψους εὑρίσκετο. Δι' αὐτὸ μερικὰ τοιαῦτα μικρὰ τὰ χαιρετίζομεν ὡς τὰ μεγαλήτερα τῶν γεγονότων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρ' ἡμῖν ἀδράνειαν καὶ ἀκηδείαν περί τινα τοιαῦτα, ὡς νὰ μὴ ἐσκεπτόμεθα ἄλλο, ἢ ὑπερνεφέλους μεγαλουργίας καὶ νὰ μὴν εἴχομεν καιρὸν νὰ ἰδοῦμεν τὰ πρὸ ποδῶν μας. Ὀφείλεται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ évenement, ὅπερ εἴπομεν, εἰς τὸν τέως νομάρχην κ. Ν. Χατσόπουλον, ὅστις εἶνε μία ἐξαίρεσις ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην.

Ἀστυνομικὰ

Ὁ νέος διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Μπαϊρακτάρης ἀναδημοσιεύων καὶ θέτων ἐν ἰσχύϊ τὴν ὑπ' ἀριθ. 66 τῆς 23 αὐγούστου 1872 ἀστυνομικὴν διάταξιν περὶ ἄρτου καὶ τῶν τροφίμων ἐν γένει, ὁρίζει κατὰ προσθήκην, ὅτι ἡ ποιότης τοῦ ἄρτου θέλει ἐξετάζεσθαι καὶ κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἀστυϊάτρων, τὸ δὲ βάρος ἑκάστου καλῶς ἐψημένου καὶ πωλουμένου ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ ἄρτου θέλει εἶσθαι εἰς διακόσια δράμια, τετρακόσια δράμια καὶ εἰς δύο ὀκάδας οἱ διπλοῖ ἄρτοι. Περὶ δὲ τῶν κρεάτων ὁρίζει ἵνα ταῦτα πωλοῦνται ἐφεξῆς ἄνευ ἐντοσθίων. Ἐπὶ τῶν ἐλλειπῶν κατὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ποιότητα ἄρτων θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι τὰ κανονιζόμενα διὰ τῆς ἀναδημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 66 ἀστυνομικῆς διατάξεως καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν τροφίμων ἐν γένει. — Ἐπίσης διατάσσει τὴν ἀναδημοσίευσιν καὶ ἰσχὺν τῆς ὑπ' ἀριθ. 134 ἀστυνομικῆς διατάξεως περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς διὰ τὰς πλατείας τοῦ Συντάγματος διελεύσεως ὀχημάτων καὶ φορτηγῶν ἁμαξῶν καὶ ἐφίππων, ἀπὸ τῆς 2ας ὥρας μέχρι τῆς 9ης μ. μ. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 148 περὶ τῆς κινήσεως τῶν φορτηγῶν ἁμαξῶν διτρόχων καὶ τετρατρόχων καὶ τῶν διευθυνόντων καρραγωγέων.

Διάφορα κοινωνικὰ

Ἅπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Δεκέλειαν.

— Προχθὲς ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ ἐνταῦθα ρωσικῷ ναῷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς στέψεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Γ'. Παρευρέθησαν αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ρωσικοῦ πλοίου «Πλαστοῦν».

— Ἀνεχώρησεν ὁ κ. Στῆλμαν εἰς Ρώμην, ἔνθα μονίμως διαμένει ὡς ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου.

— Εἰς τὸν σεβαστὸν ἡμῖν φίλον καὶ πολύτιμον τῆς κοινωνίας ἡμῶν κ. Ν. Νάζον ἀσθενοῦντα εὐχόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας πλήρη καὶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

— Χαίρομεν ἀγγέλλοντες, ὅτι μετὰ μακρὰν καὶ βαρεῖαν τυφοειδῆ ἀσθένειαν ἀνέρρωσεν ἡ ἀξιότιμος κυρία Ἑλένη Πέρβελη, πρὸς χαρὰν συγγενῶν καὶ φίλων πολλῶν.

— Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Παρισίους ὁ κ. Ἰωάν. Α. Δαμαλᾶς.

— Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ κ. Βλαστοῦ Βαρβαρρήγου ἐξετυπώθη ἡ «Ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδεύσεως συλλόγου τῶν κυριῶν» μετὰ φιλοκαλίας καὶ ἐπὶ καλοῦ χάρτου. Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ βιβλίου, ἀπὸ τοῦδε συνιστῶμεν τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο εἰς τοὺς ἔχοντας τυπογραφικὰς ἐργασίας καὶ θέλουσι μένει εὐχαριστημένοι ὡς πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν συγκατάβασιν τῶν τιμῶν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βραΐλας, ὅτι ὁ πρίγκιψ Γρηγόριος Κ. Σοῦτσος, τετιμημένος τῷ μεγαλοσταύρῳ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του πριγκιπίσσης Εἰρήνης, ἔδωκε λαμπρὸν χορὸν μετὰ δείπνου, εἰς ὃν ἐκάλεσε τὰς ἐγχωρίους πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς, τινὰς τῶν τοῦ προξενικοῦ σώματος, ἐν οἷς καὶ τὸν ἡμέτερον πρόξενον κ. Λεονάρδον, ρουμανικὰς καὶ ἑλληνικὰς οἰκογενείας καὶ ἄλλα διακεκριμένα πρόσωπα. Οἱ κεκλημένοι ἀπῆλθον τοῦ μεγάρου τοῦ κ. Σούτσου περὶ τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν ἀποκομίζοντες τὰς ὡραιοτέρας ἐντυπώσεις ἔκ τε τῆς ἑσπερίδος καὶ τοῦ πλουσίου δείπνου, καταμαγευμένοι ἐκ τῶν ὑποχρεωτικωτάτων περιποιήσεων καὶ τῆς ἐγκαρδίου φιλοφροσύνης τῶν εὐγενεστάτων οἰκοδεσποτῶν. Ὁ πρίγκιψ Σοῦτσος κατ' ἀρχαίαν συνήθειάν του μεταβαίνει κατ' ἔτος ἐκ Βουκουρεστίου εἰς Βραΐλαν καὶ ἑορτάζει ἐκεῖ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος τῆς σεπτῆς συζύγου αὐτοῦ, ἥτις κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὴν φιλανθρωπίας ἔρχεται γενναία ἀρωγὸς παντὸς πένητος κρούοντος τὴν θύραν τοῦ μεγάρου της.

— Διωρίσθησαν δικηγόροι παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ οἱ κκ. Γρηγ. Ι. Εὐστρατιάδης καὶ Ἐμμ. Εὐθ. Γουβέλης.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Ζακύνθῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Γεωργίου Α. Φραγκούλη, ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἄννης Δικοπούλου.

— Σήμερον τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τοῦ α' νεκροταφείου μνημόσυνον τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου Μιχαὴλ Τολμίδου ὑπὸ τῆς πενθούσης συζύγου καὶ τῶν τέκνων του.

— Σήμερον περὶ τὴν 10 π. μ. κηδεύεται ἡ δροσερὰ δεκατετραετὴς κόρη Ἄννα, θυγάτηρ τοῦ κ. Παναγ. Τσαρτόλια, ἐπιμελὴς δὲ καὶ κοσμία μαθήτρια τοῦ διακεκριμένου παρθεναγωγείου Σιμοπούλου· ἐκ τῆς ἄνωθεν τοῦ ἁγίου Δημητρίου οἰκίας του.

— Αὔριον κυριακὴν τελεῖται ἐν τῷ α' νεκροταφείῳ μνημόσυνον τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Ζ. Θεολόγη ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ οἰκογενείας.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ ἀπριλίου 1886 (ἀριθ 66) τοῦ ἐν Γενεύῃ ἐκδιδομένου Διεθνοῦς Δελτίου τῶν Συλλόγων τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», τὴν ἑξῆς σημείωσιν τοῦ ἐν Γενεύῃ Διεθνοῦς Κομιτάτου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ περὶ τοῦ ἀοιδίμου Χ. Πρετεντέρη Τυπάλδου:

«Ἐπειδὴ τὸ Διεθνὲς Κομιτάτον ἔσχεν ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὰς ἀρετὰς τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρός, ὃν ἀπεστερήθη ὁ ἑλληνικὸς *Ἐρυθρὸς Σταυρός*, ἑνόνει τὴν ἔκφρασιν τῆς θλίψεως αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς θλίψεως τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θλιβερὰν ταύτην περίπτωσιν. Τὰ μέλη τῆς τελευταίας διεθνοῦς συνόδου τῆς συνελεύσεως ἐν Γενεύῃ δὲν ἐλησμόνησαν βεβαίως τὴν συμπαθῆ προσωπικότητα τοῦ μακαρίτου, ὅστις συνεδρίασεν ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ ἑλληνικοῦ συλλόγου, οὗ ἦτο ἀντιπρόεδρος, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐπαρουσίασεν ἔκθεσιν περὶ παρεμβάσεως τοῦ *Ἐρυθροῦ Σταυροῦ* εἰς τὰς μεγάλας συμφορὰς καὶ ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ πολέμου. Ὁ Πρετεντέρης Τυπάλδος ἦτο καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀρχίατρος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν ἑλλήνων. *Τὸ Διεθνὲς Κομιτάτον*».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ Φ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΟΥ

Φίλε κύριε Καμπούρογλε

Παρακληθεὶς παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, ἵνα ἐκφωνήσω τὸν προσήκοντα λόγον κατὰ τὸ αὔριον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἀπεποιήθην εἰπών, ὅτι τὸ μνημόσυνον τοῦτο, ὑπὸ τὰς πικρὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς τελεῖται, πρέπει νὰ τελεσθῇ μετὰ πάσης μὲν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πενθίμου σεμνότητος καὶ ἄνευ λόγων. Ἀρκεῖ μόνη τοῦ ἱεράρχου ἡ φωνή, τοῦ ὁποίου τὰ χείλη προφέροντα τὰ ἱερὰ τῶν ἀθανάτων ὀνόματα θὰ συνταράσσῃ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἡμῶν. Τίνα ἄλλον λόγον θ' ἀκούσωμεν ἢ μόνα τὰ ἅγια ὀνόματά των ; Τὸ σεπτὸν ὄνομα ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἡρώων, κεχαραγμένον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, δὲν θέλει λέγει πᾶσιν ἡμῖν κατὰ πάσας τοῦ βίου ἡμῶν τὰς στιγμὰς τὸν μέγαν λόγον, ὁ ὁποῖος μόνος πρέπει νὰ ἠχῇ ἐν τοῖς στέρνοις ἡμῶν, ὅτι οἱ ἥρωες ἀναμένουσι πᾶς Ἕλλην νὰ πράττῃ, σήμερον μάλιστα, ὡς ἥρως καὶ μάρτυς τὸ καθῆκόν του ; Δὲν θὰ λαλοῦν ἐν ἡμῖν αἱ ἅγιαι ψυχαί των ἐν μυστηριώδει σιγῇ, ὡς τὸ σιωπῶν χεῖλος τοῦ λειτουργοῦ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Παθῶν ἐν ταῖς προηγιασμέναις ἱερουργίαις, ὅτε περιάγει ἐν κατανύξει ἄφωνος ἐν μέσῳ τῶν χριστιανῶν ἀδελφῶν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ; Τίνα δὲ λόγον νὰ εἴπῃ τις ἀντάξιον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἰδόντες τὴν μητέρα φέρουσαν περὶ τοὺς μαρτυρικοὺς κροτάφους τὸν ἀκάνθινον καὶ χαλύβδινον στέφανον τοῦ μαρτυρίου, ἔσωσαν τὴν τιμήν της διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸ ἀτελεύτητον μαρτύριον τῶν αἰώνων τὴν κραταιὰν Ἀσθέ-

νειαν, τὴν ὑβρίσασαν τὸ ἁγίασμα τῆς ἱερᾶς Σαλαμῖνος, τῆς Μυκάλης, τῶν Ψαρῶν! **Φ. Παρασκευαΐδης**

Σ. «Ν. Ἐφ.» Ἐπιδοκιμάζομεν πληρέστατα τὴν ἰδέαν τοῦ φίλου κ. Παρασκευαΐδου, μάλιστα διατυπωθεῖσαν μὲ τόσον αἴσθημα ἀληθῶς ὑψηλὸν ὅσον εἶνε δύσκολον νὰ περιλάβῃ ὁ εὐρύτατος τῶν λόγων.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως

ἀπεφάσισεν, ἵνα οὐδεὶς λόγος ἐκφωνηθῇ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου, διότι, κατὰ τὴν κρίσιν του, οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῆς ἀρετῆς τῶν πεσόντων.

ΒΟΥΛΗΣ

Περιόδου Ι' Συνόδου Β'

Συνεδρίασις τῆς 15 μαΐου

Ἡ φήμη ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκῶν καὶ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, συνήθροισε πολὺν κόσμον ἐν τοῖς θεωρείοις. Ἡ συνεδρίασις ἤρξατο τὴν 4.30 μ. μ. Ὁ κ. **πρόεδρος** ἀναγγέλλει ὅτι τὸ οἰκεῖον τμῆμα ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου.

Τὰς ἐπερωτήσεις ἐγκαινίζει ὁ ἐκ Βώλου βουλευτὴς κ. **Φιλάρετος,** ὅστις τὰς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δοθείσας πληροφορίας τὰς θεωρεῖ ὡς ἀνακριβεῖς καὶ ἀτελεῖς, ὡς παράδειγμα δὲ φέρει ὅτι ἐνῷ πανθομολογεῖται ὅτι ὁ ταγματάρχης Λώρης ἐπληγώθη, δὲν ἀναφέρεται ἐν τῷ πίνακι τῶν τραυματισθέντων. Κακίζει τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀφασίαν της, καὶ ἐκφράζει τὴν θλῖψιν του ὅτι περὶ τῶν ἐν τοῖς συνόροις μανθάνομεν ἐκ τῆς *Ταρὴκ* Κωνσταντινουπόλεως. Παραπονεῖται ὅτι ἐνῷ τοσάκις ἠρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν ἐν Σκιάθῳ, οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβε. Λέγει, ὅτι δὲν ἐξετάζει τοὺς λόγους, οἵτινες ἠνάγκασαν τοὺς τῆς πρωην συμπολιτεύσεως βουλευτὰς νὰ ψηφίσωσι τὸν ὑποψήφιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως· φρονεῖ ὅμως ὅτιοί πλεῖστοι τούτων ἐπείσθησαν ἐπειδὴ ἐθεώρουν ἀνθρώπους τινὰς μεμυημένους τὰ μυστήρια τῆς διπλωματίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἤλπιζον, ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς θὰ ἤρετο· ἀλλὰ παρῆλθον ἓξ ἡμέραι καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς ὑφίσταται. Συγκεφαλαιοῖ δὲ τὰς ἐρωτήσεις του αἵτινες ἀφορῶσι τὰς ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκάς, τὰ ἐν Σκιάθῳ συμβάντα καὶ τὸν ἀποκλεισμόν.

Ὁ κ. **Κωνσταντόπουλος** θεωρεῖ τὴν πολιτικὴν ἣν ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνησις, ὡς πρὸς τὸν ἀποκλεισμόν, μὴ ἐξυπηρετοῦσαν τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Συνιστᾷ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ διακηρύξῃ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑποχωρεῖ εἰς τὴν ὑπερτάτην βίαν, παρακαλεῖ δὲ τὴν κυβέρνησιν νὰ δώσῃ ταχέως πέρας εἰς τὸν ἀποκλεισμόν.

Ὁ κ. **Τρικούπης.** Λέγει, ὅτι διαφωνεῖ πρὸς τὸν κ. Κωνσταντόπουλον, διότι φρονεῖ, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις ἀφοπλισμοῦ. Θέλει προσπαθήσει διὰ παντὸς τρόπου νὰ μὴ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις, ἐὰν δὲ ἡ βουλὴ ἔχει τὴν ἰδέαν τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, τότε θέλει ἀποχωρήσει τῆς ἀρχῆς. Θεωρεῖ ἐπιβλαβὲς νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐνεργείας του· ἐὰν ὅμως ἡ βουλὴ ἔχῃ ἀντιθέτους ἰδέας, τότε ἂς ἔλθωσι, λέγει, ἄλλοι καλλίτεροι. Περὶ τῶν συμπλοκῶν ἐν τοῖς συνόροις, λέγει, ἐδημοσίευσεν ὅσας πληροφορίας εἶχε καὶ αἵτινες δὲν εἶνε ἐντελεῖς, διότι ἐλλείπουσι πληροφορίαι τμήματός τινος τοῦ ἀρχηγείου Τρικκάλων. Περὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων καὶ τῶν κατεχομένων χωρῶν ἐγένετο, λέγει, ἐπίσημος συμφωνία, ὅπως ἀποδοθῶσιν ἀμοιβαίως οἵ τε αἰχμάλωτοι καὶ αἱ κατεχόμεναι χῶραι, καὶ ἡ μὲν κυβέρνησις ἐμμένει εἰς ὅσα συνεφωνήθησαν, ἀλλ' ἡ Τουρκία δὲν ἐξεπλήρωσε πάσας τὰς συμφωνίας της· περὶ τούτου ἔκαμε τὰς δεούσας παραστάσεις, καίτοι διαβεβαιοῖ, ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Πύλη τὰς συμφωνίας. Ἐπαναλαμβάνει ἔτι ὅτι οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐννοεῖ ν' ἀναλάβῃ.

Ὁ κ. **Κωνσταντόπουλος** λέγει ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ ὑπουργικὸν ζήτημα. Ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ περὶ ἀφοπλισμοῦ τελεσιγράφου οὐδαμῶς δεσμεύει τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους.

Ὁ κ. **Παλαμήδης.** Ἐρωτᾷ διατὶ δὲν ἐκτίθενται οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν παραίτησιν τῆς πρώην κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως καὶ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως, ἥτις προσῆλθεν εἰς τὴν βουλὴν *μασκέ.* Κακίζει τὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἐνῷ ἔχει προηγούμενα περὶ τῆς κακῆς πίστεως τῶν τούρκων, ἐπίστευσεν εἰς τὰς ὑποσχέσεις των καὶ τοῖς παρεχώρησεν ὅσας θέσεις ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέτεροι.

Ὁ κ. **Φιλάρετος** ὑποβοηθῶν τρόπον τινὰ τὸν κ. Παλαμίδην ζητεῖ νὰ μάθῃ τοὺς λόγους τοὺς παρακινήσαντας τὸ πρώην ὑπουργεῖον νὰ παραιτηθῇ.

Ὁ κ. **Δεληγεώργης** δὲν γνωρίζει τίνας ὑποχρεώσεις ἐννοεῖ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι θὰ ἀναλάβῃ ἡ κυβέρνησις. Ἐψήφισε, λέγει, ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, διότι ἐπίστευεν ὅτι αὕτη θὰ ἐνήργει τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ θὰ κατώρθωνε τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ὁ κ. **Τρικούπης** λέγει, ὅτι ἀπετάθη πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν καὶ ἐπληροφόρησεν αὐτὴν περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἐπαρκῆ τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ καταγίνεται νὰ ἀφοπλισθῇ καὶ αὐτή, ἀποστέλλουσα τοὺς ἐφέδρους εἰς τὰς ἑστίας των. Κατὰ πόσον μέχρι τοῦδε ἐτήρησεν ἡ Τουρκία ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις της δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ εἴπῃ. Φρονεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἔχῃ στρατόν, εἰς τὸν κατώτατον ἀριθμὸν τῆς ἐν εἰρήνῃ δυνάμεως· δὲν ἀπέλυσε τὰς δύο πρώτας ἡλικίας, διότι τότε ὁ στρατὸς θὰ ἀπεγυμνοῦτο στελεχῶν καὶ δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκὴς εἰς τὴν διάσωσιν τοὐλάχιστον τοῦ ὑλικοῦ. Ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐννοεῖ νὰ ἀναλάβῃ ὑποχρέωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ζητουμένων πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ὁ κ. **Παπαγιαννακόπουλος** ζητεῖ νὰ μάθῃ τίνες εἶνε αἱ ὑποχρεώσεις, ἃς φοβεῖται νὰ ἀναλάβῃ ἡ κυβέρνησις· πρέπει, λέγει, νὰ τὰς μάθῃ ἡ βουλή, διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός.

Ὁ κ. **Δημητρακάκης** συνιστᾷ εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἵνα νῦν κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐφέδρων μὴ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἄτοπον ἐκεῖνο, δηλαδὴ ἡ μία στρατιωτικὴ ἀρχὴ νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τὴν ἄλλην.

(Ἐνῷ κατῆλθε τοῦ βήματος, ἠγέρθη ὁ κ. Ρηγόπουλος, ἀλλὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Δημητρακάκης· τότε ἠγέρθη φιλονεικία μεταξὺ αὐτῶν τίς νὰ ὁμιλήσῃ πρῶτος, τέλος κατώρθωσεν ὁ κ. **Ρηγόπουλος** καὶ ἠρώτησε τὸν πρωθυπουργὸν ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη ὁ ἀποκλεισμός).

Ὁ κ. **Δημητρακάκης** ἀπαλλαγεὶς τοῦ κ. Ρηγοπούλου συνιστᾷ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξετάσῃ τηλεγραφικῶς περὶ τῶν ὑπὸ τῶν τούρκων συλληφθέντων αἰχμαλώτων, διότι, λέγει, οἱ τοῦρκοι ἐδολοφόνησαν τοὺς αἰχμαλώτους καὶ διὰ τοῦτο δὲν τοὺς παραδίδουσιν.

Ὁ κ. **Δουζένας** ζητεῖ, ἀφοῦ τὸ ἀπαιτοῦσιν αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ἡ κυβέρνησις νὰ ἀναλάβῃ οἱασδήποτε ὑποχρεώσεις, ἀρκεῖ νὰ ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός.

Εἶτα, εἰσελθούσης τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Καρδίτσης, ἀναγνωρισθέντος βουλευτοῦ τοῦ κ. Κων. Ζωγλοπίτου.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ *ἀνυποτάκτων* ὁ κ. **Τρικούπης** διὰ μακρῶν ἐπεξήγησε τὰς τροπολογίας ἃς παρεδέξατο ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Περίεργον πρᾶγμα, ὁ ἄλλοτε οὐδὲ ἁπλῆν παρατήρησιν ἀνεχόμενος ἐν τῇ βουλῇ, ἤδη παραδέχεται τὰς τροπολογίας πάντων.

Ὁ κ. **Ράλλης** λαβὼν τὸν λόγον, ὅπως ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ὡς προοίμιον τοῦ λόγου του ἐθεώρησε

καλὸν νὰ ἐλέγξῃ καὶ τὴν πρώην κυβέρνησιν καὶ τὴν νῦν. Τὴν πρώην κυβέρνησιν, ἰδίως τὸν πρόεδρον αὐτῆς, κατέκρινεν ἐπὶ «πολιτικῇ ἀνανδρίᾳ». Δικαιολογῶν τὴν ψῆφον του, ἣν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, λέγει, ὅτι διά ταύτης ἐνόει τὴν ἐξεύρεσιν κυβερνήσεως ἱκανῆς νὰ προβῇ εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν τὴν θεωρεῖ ἐπαρκῆ μόνον ὡς πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῶν ξένων. Λέγει ὅτι αὕτη ἐκρύπτετο ὄπισθεν τῶν δακτύλων της καὶ ἐπίστευεν ὅτι διὰ τοῦ Στήλμαν θὰ διώρθωνε τὰ πάντα. Εἶτα, εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου, δὲν θεωρεῖ αὐτὸ ὡς ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκει.

Ὁ κ. **Δηλεγιάννης** Λέγει, ὅτι δὲν θὰ ἠρνεῖτο νὰ δώσῃ λόγον τῆς παραιτήσεώς του, ἀφοῦ εἶνε κοινοβουλευτικὸν ἔθιμον, ἐὰν μὴ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ κράτους ἀπηγόρευον εἰς αὐτὸν προσωρινῶς νὰ δηλώσῃ τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του καὶ ἐὰν δὲν ἤθελον συντελέσει εἰς τὴν δημιουργίαν ἐσωτερικῶν περιπλοκῶν πρὶν ἢ ἀποκατασταθῶσιν αἱ σχέσεις τῆς πατρίδος πρὸς τὰ ἄλλα κράτη· διὰ τοῦτο καὶ ἐπέβαλεν εἰς ἑαυτὸν σιωπὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καίτοι ὑβρίζετο ὑπὸ φατριαστικῆς δημοσιογραφίας καὶ κατεκρίνετο ὑπὸ πεπλανημένων ἀνδρῶν. Δὲν δύναται, ἐξακολουθεῖ, νὰ σιωπήσῃ καὶ πρὸ τῶν αἰτιάσεων τοῦ κ. Ράλλη. Ἐρωτᾷ λοιπὸν αὐτὸν πόθεν ἠρύσθη τὰς πληροφορίας του, ἃς θεωρεῖ θετικὰς καὶ ἐφ' ὧν ἐστήριξε τὰ ἐπιχειρήματά του; Ἐκ τίνων αὐθεντικῶν διδομένων ἐπείσθη, ὅτι πολιτικὴ ἀνανδρία ἠνάγκασε τὴν προκάτοχον κυβέρνησιν νὰ παραιτηθῇ; πόθεν ἠρύσθη τὴν ἄλλην ἀνακριβεστάτην τὴν πληροφορίαν ὅτι 100 ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἐπιστρατείαν; πόθεν ἐβεβαιώθη, ὅτι αἱ δυνάμεις εἶχον ἀπευθύνει πρὸς τὴν προκάτοχον κυβέρνησιν ἄλλους ὅρους παρὰ τοὺς διὰ τοῦ τύπου γενομένους γνωστούς; Ἐννοεῖ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Ράλλη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ψῆφον του ἣν ἔδωκε προχθές, ἵνα πείσῃ τοὺς ἐκλογεῖς του, ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ κράτους καὶ οὐχὶ ἄλλο προσωπικὸν ἢ ταπεινὸν συμφέρον ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν παράβολον ἐκείνην πρᾶξιν. Δὲν ἐζήτησε, λέγει, παρ' οὐδενὸς λόγον διατὶ κάθεται εἰς τὰς ταξεις ταύτας, οὔτε διατὶ μετέστη εἰς ἐκείνας· ἀλλ' ἔμεινεν ἀπαθὴς θεατὴς πρὸ συμβεβηκότος, τὸ ὁποῖον εὔχεται νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον καὶ ἂν συνετελέσθη καὶ ὑπὸ οἱωνδήποτε ἐπιχειρημάτων καὶ ἂν ἐδικαιολογήθη.

Ὁ κ. **Ράλλης** ἀνταπαντᾷ, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων λέγει ὅτι ἡ προκάτοχος κυβέρνησις παρῃτήθη προτοῦ ἀποφασισθῇ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἡ παραίτησίς της.

Ὁ κ. **Δηλεγιάννης.** Τὴν πληροφορίαν ταύτην τοῦ κ. Ράλλη τὴν ἀποκαλεῖ ψευδῆ, τὸν προκαλεῖ δὲ νὰ ἀποδείξῃ τὰς κατηγορίας του στηριζόμενος ἐπὶ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἐπὶ αὐθεντικῶν πληροφοριῶν.

Ὁ κ. **Ζυγομαλᾶς** χαρακτηρίζει τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Ράλλη καὶ τῶν μεταστάντων πολιτικὴν δολοφονίαν.

Ὁ κ. **Οἰκονόμος** ἀρχόμενος τοῦ λόγου του κατακρίνει τὸν κ. Ράλλην, διότι ἐπετέθη κατὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη νῦν ὅτε εἶνε οὗτος ἡττημένος, ἐνῷ ὅτε ὁ κ. Δηλιγιάννης ἦτο πανίσχυρος πρωθυπουργός, οὐ μόνον ἦτο ὀπαδός του ἀλλὰ καὶ συνήγορος πασῶν τῶν κυβερνητικῶν πράξεων. Λέγει, ὅτι ἡ ψῆφος ἣν ἔδωκαν εἰς τὸν ὑποψήφιον τοῦ κ. Τρικούπη οἱ ἐκ τῆς μερίδος τῆς πρῴην συμπολιτεύσεως μεταστάντες βουλευταί, ἐσκόπει νὰ εὑρεθῇ κυβέρνησις ἥτις νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀτιμώσεως τῆς Ἑλλάδος· ἠπατήθησαν ὅμως εἰς τὴν ἐκλογήν των, διότι ὁ κ. Τρικούπης φανερὰ τοῖς λέγει, ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὅστις θὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀτίμωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ συγχαίρει αὐτὸν διὰ τοῦτο. Εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου κατακρίνει αὐτὸ καὶ τὸ εὑρίσκει ἀντιπειθαρχικόν. Ἀπαιτεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποστράτων ὁ νόμος.

Ὁ κ. **Ἀντύπας** ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀγορεύοντα λέγει αὐτῷ «θέλετε νὰ φυλακισθοῦν»;

Ὁ κ. **Οἰκονόμος** ἀπαντῶν εἰς αὐτὸν λέγει ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἐπειδὴ τὸ πλῆθος εἶνε μέγα, συνιστᾷ τὴν μέθοδον τῶν ρωμαίων, τὸν δεκατισμόν.

Ὁ κ. **Φιλάρετος** ὑποβάλλει πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπιψηφίζεται ὅμως ἡ ἀρχὴ καὶ ἀναβάλλεται ἡ κατ' ἄρθρα συζήτησις αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἐπιψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς βουλῆς ἐν τῷ μέσῳ βοῆς καὶ θορύβου, καθ' ὃν ὁ μὲν κ. **Συνοδινὸς** ζητεῖ τὴν ἀπάλειψιν πολλῶν περιττῶν θέσεων, ἰδίως ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ, ὁ δὲ κ. **Κάρτσωνας** ν' ἀπαλειφθῶσι πολλὰ περιττὰ κονδύλια· ἀλλ' οὐδέτερος τούτων εἰσακούεται, καὶ ἐπιψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς ὡς ἔχει, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ κονδύλιον περὶ ἀγορᾶς βιβλίων, διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς βουλῆς, ἠλαττώθη εἰς 10,000 δραχ. ἀντὶ 15,000.

Ἡ βουλὴ εἶχεν ἤδη ἐρημωθῇ, μόλις ὀλιγίστων ἀπομεινάντων, ὥστε ἠναγκάσθη ὁ πρόεδρος καὶ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7. 45', ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο ἀντικείμενον πρὸς συζήτησιν.

Ο ΚΟΜΗΣ DE MOUY

Βεβαιοῦται, ὅτι κατ' αὐτὰς ἐπανέρχεται ἐνταῦθα ὁ ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Παρισίους διατρίβων κόμης de Mouy. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν σημειοῦμεν ὀλίγας βιογραφικὰς εἰδήσεις περὶ τοῦ διακεκριμένου τούτου ἀνδρός. Ὁ κόμης de Mouy ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὴν 11 σεπτεμβρίου 1834, ἐξ ἀρχαίου εὐγενοῦς οἴκου τῆς Πικαρδίας. Μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν σπουδῶν του, διεκρίθη ὡς δημοσιογράφος συνεργασθεὶς εἰς διάφορα περιοδικά, ἐπὶ ἔτη δὲ συνέταττε τὰς φιλολογικὰς ἐπικρίσεις τῆς παρισινῆς ἐφημερίδος Presse (*Τύποι*). Εἰσῆλθεν ἀργὰ εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον ἄγων τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῷ 1865, ἀλλ' εὐφυὴς ὢν καὶ ἠσκημένος εἰς τὸ γράφειν, διεκρίθη ταχέως. Εἰς τὰ διπλωματικὰ διακρίνονται ὄχι τόσον οἱ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκ νεότητος ἐπιδοθέντες ὅσον οἱ ἀσκηθέντες τὸν νοῦν καὶ τὴν γραφίδα αὐτῶν διὰ φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν μελετῶν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα διωρίσθη ὁ κ. de Mouy γραμματεὺς πρεσβείας τὸν αὔγουστον τοῦ 1875, ἐχρημάτισε πολλάκις ἐπιτετραμμένος καὶ γραμματεὺς τῆς αὐτόθι συνόδου τῶν πρεσβευτῶν ἀπὸ τῆς 11 δεκεμβρίου 1876 μέχρι τῆς 22 ἰανουαρίου 1877. Μετέβη τὸν ἀπρίλιον 1878 εἰς Βερολῖνον, ὅπου διετέλεσεν εἷς τῶν γραμματέων τῆς βερολινείου συνόδου. Γραμματεὺς πρεσβείας ἐν Βιέννῃ τῷ 1879 καὶ κατόπιν γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, προήχθη τῷ 1881 εἰς πρεσβευτὴν ἐν Ἀθήναις, ἔνθα διὰ τῆς δεξιότητός του καὶ τῆς συμπαθοῦς πρὸς τὴν Ἑλλάδα πολιτείας του ἐν τῷ μέσῳ κρισίμων περιστάσεων ἀνενέωσε τὰς λαμπρὰς παραδόσεις τοῦ Piscatoris καὶ τοῦ Thouvenel, ὅπως ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὡς βεβαιοῦσιν οἱ γάλλοι, ἀνενέωσεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας τὰς ἀναμνήσεις τοῦ Κωλέττου. Ἀλλ' ὁ κ. de Mouy διεκρίθη τὰ μέγιστα καὶ ὡς συγγραφεύς. Ἐπειδὴ γράφομεν ἐν πόλει, ἔνθα γενικῶς γινώσκεται ἡ γαλλική, σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλαναγνωστῶν τοὺς τίτλους τινῶν ἐκ τῶν πολλῶν συγγραμμάτων τοῦ κ. δὲ-Μουΰ. Raymond, μελέτη ἱστορική, (1861), Grands seigneurs et grandes dames dn temps passé, ἱστορικαὶ εἰκόνες (1862). Don Carlos et Philippe II, σύγγραμμα στεφανωθὲν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας, (1863). Le Roman d'un homme sérieux, (1864). Les jeunes Ombres, φιλολογικαὶ ἀναμνήσεις (1868). Πλὴν τῶν συγγραμμάτων του ὁ κ. de Mouy ἐδημοσίευσε πρὸ μικροῦ καὶ ἀρίστας *Ἐπιστολὰς ἐξ Ἀθηνῶν*. Ἡ διαπρεπὴς σύζυγος τοῦ συμπαθοῦς διπλωμάτου καὶ συγγραφέως, ἡ εὐγενὴς κόμησσα de Mouy, ἣν δὲν ηὐτύχησε νὰ γνωρίσῃ ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, εἶνε δυσεγγονὴ μητρόθεν τῆς

δουκίσσης d'Abrantés, ἔχει ἑπομένως εἰς τὰς φλέβας αὐτῆς ἐκ τοῦ εὐγενοῦς ἑλληνικοῦ αἵματος τῶν *Στεφανοπόλιδων*.

Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ πολυκλαύστου **Γεωργ. Ζηνοπούλου**

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ὑπὸ *Κωνστ Ν. Παπαμιχαλοπούλου*

Ἀραιά, σπανίζοντα ἀπομένουσι τὰ καλλίκομα, τὰ εὔσκια, τὰ ὑψικόρυφα δένδρα ἐν τῷ ἄλσει τῶν πολιτευτῶν τῆς ἡμετέρας χώρας! Αἰσθανόμεθα εἰσέτι ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν τοῦ ἐδάφους τὸν κλονισμόν, ὃν ἐπήνεγκεν ἡ ἀλλεπάλληλος πτῶσις γηραιῶν βαθυρρίζων δρυῶν τοῦ δάσους τούτου. Παρῆλθον ἤδη ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐξ ὅτου τελευταῖον ἐστερήθημεν πολυτίμου ὑπάρξεως, καὶ ἐν τούτοις οὐδὲ τὸ παράπαν ἠδυνήθημεν ἢ δυνάμεθα νὰ ἐξοικειωθῶμεν πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς στερήσεως ταύτης, τοὐναντίον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν στρέφομεν ἀνήσυχον καὶ περίλυπον τὸ βλέμμα πρὸς τὸ εὐρὺ κενόν, τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς ἐκλείψεως τῆς πολυκλαύστου πολιτικῆς δρυός, τοῦ μεγάλου μεσσηνίου πολιτικοῦ ἀνδρός.

Ἀραιά, σπανίζοντα ἀπομένουσι πλέον τὰ δένδρα τοῦ πολιτικοῦ ἄλσους ἡμῶν, διότι ὁ θάνατος σκληρός, ὡς φαίνεται, τῆς Ἑλλάδος διώκτης, κατέκοψε, κατέρριψεν αὐτὰ διὰ πελέκεως ἀπηνοῦς· ἡμεῖς δέ, ἄκοντες καὶ ἐνεοὶ ἐργάται τοῦ πεπρωμένου, μεταφέροντες μεταφυτεύομεν αὐτὰ ἐκεῖ. . . Ἰδού! μεταβάλλομεν τὸ εὔχαρι, τὸ εὐελπιστὶ θάλλον μικρὸν ἄλσος ἡμῶν εἰς κυπαρισσῶνα! Ὁποία συμφορά! σχεδὸν ἀπελπισία διὰ τὸν τόπον τοῦτον!

Σήμερον ἔτι! . . . Εἴπατέ μοι ὑμεῖς πάντες, τί ζητοῦντες συναγείρεσθε ὑπὸ τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον; Περὶ τί ἀντικείμενον συνωθεῖσθε ἐκεῖ κατηφεῖς καὶ βαρυαλγεῖς! Ἐὰν οἱ λυγμοὶ ὑμῶν ἦσαν ὀλιγώτεροι, ἐὰν τὸ βάρος τῆς καρδίας ἑκάστου ὑμῶν ἦτο ἐλαφρότερον, ἠθέλετε μοὶ ἀποκριθεῖ διὰ πενθίμων λόγων, ὅτι μεγάλη αὖθις συμφορὰ ἔπληξεν ἡμᾶς. Ἀλλὰ νῦν ἀναγινώσκω τοῦτο εἰς τοὺς δακρυβρέκτους ὀφθαλμοὺς πάντων ὑμῶν. Ναί! καὶ σήμερον πάλιν ἀπαίσιος κρότος καὶ φοβερὸς κλονισμὸς κατετάραξε τὸ ἤρεμον ἄλσος! Ἀνηλεὴς κεραυνός, ἐκ μέσου ἀνεφέλου καὶ ἀνεπιφόβου οὐρανοῦ ἐκραγείς, κατεκεραύνωσε, κατασυνέτριψε, κατέρριψε πρόρριζον ὑψικάρηνον, θαλερωτάτην καὶ γλυκὺ φυλλοθροοῦσαν λεύκην! Ὁ ἠθικὸς κόσμος, ὁ διὰ τοῦ ὑλικοῦ ἐξωτερικευόμενος κυβερνᾶται ἐν τοῖς πλείστοις καὶ κυριωτάτοις ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ οὗτος νόμων καὶ κανόνων. Ὁ κεραυνὸς οὐδέποτ' ἐπισκήπτει εἰς θάμνους χαμαιπετεῖς φυομένους ὑπὸ ὑψίκομα δένδρα, οὐδὲ κατέρχεται μέχρι τῆς ἀμβλείας στέγης τοῦ ἀχυρῶνος τοῦ ἀφανοῦς ὑπὸ ὑψικορύφους ὀξείας αἰχμὰς πύργων. Ἰδοὺ διὰ τί ὁ κεραυνὸς τοῦ θανάτου κατέρριψε τὸν ἄνδρα τοῦτον.

Τοιούτου νεκροῦ πρὸς τοιούτους ἀκροατὰς εἰμὶ βεβαίως ὁ μᾶλλον ἀπρόσφορος ὑμνητής. Ἀλλ' εὐτυχῶς δι' ἐμέ, ὁ Γεώργιος Ζηνόπουλος εἶνε γνωστὸς ἅπασιν ὑμῖν, τοῖς πλείστοις δὲ μᾶλλον γνωστὸς ἢ ἐμοί. Δὲν προτίθεμαι νὰ βιογραφήσω τὸν ἄνδρα, διότι ἐλλείπει μοι ὁ χρόνος· ἀλλ' οὐδὲ θὰ ψάλω τὸν πανηγυρικὸν αὐτοῦ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Θέλω προσπαθήσει ὅμως νὰ ἐφελκύσω τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπί τινων μόνων σημείων τοῦ ἐξόχου χαρακτῆρός του, ἐπὶ ὀλιγίστων δὲ στιγμῶν τοῦ μακροῦ καὶ ἐκτάκτως μεστοῦ δράσεως πολιτικοῦ βίου αὐτοῦ.

Καὶ μεταξὺ τῶν μὴ γνωρισάντων τὸν ἄνδρα τοῦτον προσωπικῶς πλεῖστοι ἐγίνωσκον τὴν ἔκτακτον φύσιν αὐτοῦ. Δὲν λέγω πλέον ὑμᾶς τοὺς συναναστραφέντας αὐτῷ. Νοημοσύνη ἀτέρμων, ἀντίληψις οὐδὲν ἧττον ἢ θαυμαστή, κρίσις φαεινὴ καὶ διαυγής, ἦσαν τὰ προτόντα τ' ἀποτελοῦντα τὴν εὐρεῖαν βάσιν πυραμίδος ὅλης ἄλλων προτερημάτων, πυραμίδος κορυφουμένης διὰ δραστηριότητος ἀκάμπτου, πολλάκις ὑπερανθρώπου. Ἐὰν δ' εἰς ταῦτα προστεθῇ καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τοῦτο, ὅτι ἦν αὐτομαθὴς ὅλως καὶ δημιούργημα ἑαυτοῦ μόνου, εἰς οὐδένα ἄλλον ὀφείλων τι, ἢ πρὸς ἑαυτὸν καὶ μόνον, πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ δι' αὐτὸν θαυμασμὸς καὶ οὐχὶ ἁπλοῦς ἔπαινος, ἢ συνήθης ἀναγνώρισις. Φυεὶς ἐν τῷ πολιτικῷ ἄλσει τῆς Ἑλλάδος, ἐβλάστησε καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο δένδρον ἐκεῖ, διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ῥιζῶν τρεφόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου κορμοῦ στηριζόμενος. Δὲν ἦτο κισσός, ἔχων ἀνάγκην στηρίγματος ἵνα ὑψωθῇ· δὲν ἦτο θάμνος δεόμενος ξένης βοηθείας ἵνα στηριχθῇ. Ἀρξάμενος τοῦ σταδίου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὑστάτης βαθμῖδος τῆς ὑπαλληλίας μεῖραξ ἔτι, διήνυσεν ἅμα τῇ ἀνδρώσει αὐτοῦ ὁλόκληρον τὴν κλίμακα αὐτῆς, ἀπὸ βαθμῖδος εἰς βαθμῖδα καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ κράτιστος ἑαυτοῦ γινόμενος, ἀναγνωριζόμενος μὲν ἐν ἑκάστῳ σημείῳ, ἀλλὰ καὶ τιμῶν τοῦτο αὐτός. Αἱ θέσεις τοῦ γραμματέως τῶν ὑπουργείων, τοῦ τμηματάρχου, τοῦ νομάρχου, τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἡμιλλῶντο—ὡς εἰπεῖν—ἡ μία πρὸς τὴν ἑτέραν περὶ τῆς προσκτήσεως τοῦ δαιμονίου τούτου πνεύματος, ὅπερ κάλλιον παντὸς ἄλλου ἔγνω νὰ ἐπωφεληθῇ πρὸς τὸ κοινῇ καλὸν ὁ νοῦς τοῦ Κουμουνδούρου. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δὲ τούτου, κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, παρήγαγεν ἡ ἔξοχος γονιμότης τοῦ Ζηνοπούλου τὰ κράτιστα τῶν ἔργων, ἅτινα φέρουσι τοὔνομα αὐτοῦ. Κυριώτατον τούτων θεωρεῖται ἡ ἐκ δεκάδος σχεδὸν τόμων ἀποτελουμένη «Ἑλληνικὴ Νομοθεσία», μεθοδικὴ καὶ πολύτιμος νομοθετικὴ συλλογή, συνταχθεῖσα μετ' ἐξόχου συνεργάτου. Ἄλλα ἔργα αὐτοῦ τυγχάνουσιν αἱ περισπούδαστοι ἐγκύκλιοι περὶ ἐφαρμογῆς τῶν πρώτων νόμων ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης δυναστείας, πλεῖστα νομοθετικὰ ἔργα καὶ διοικητικὰ ἐν ἁπάσῃ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἐγκατεσπαρμένα. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ διεξήγαγε καὶ ἐκτάκτους σοβαρωτάτας ὑπηρεσίας, ὡς γεν. γραμματεὺς τοῦ ἀοιδίμου Ζαΐμη, ἐντελθέντος τῷ 1864 τὴν παραλαβὴν τῆς Ἑπτανήσου, ὡς ἔκτακτος ἀπεσταλμένος πρὸς διακανόνισι τῆς νέας ὁροθετικῆς γραμμῆς τῷ 1878 κλπ.

Ἀλλὰ τὸ στάδιον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅσῳ καὶ ἂν παρεῖχε τροφὴν εἰς τὸ ἀκοίμητον πνεῦμά του, ταχέως ἀπεδείχθη στενὸν δι' αὐτό· διὸ μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ὑπηρεσίαν, ἣν τὸ κράτος ἤμειψε διὰ τῆς απονομῆς ἀνωτάτου παρασήμου, ἀπέστη πλέον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀπέστη αὐτῆς καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ εὐρύτερον στάδιον τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς. Ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ὁ Ζηνόπουλος ἔτρεφεν ἔκτακτον ἀγάπην καὶ στοργήν, ἡ προσφιλὴς αὐτῷ εὔανδρος καὶ εὐμαθὴς Εὐρυτανία, ἀμέσως ἐξέλεξεν αὐτὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ νέον στάδιον ἐνεργείας καὶ ἀγῶνος καὶ παραγωγῆς διανοητικῆς διὰ τὸ πνεῦμά του. Ἀλλὰ καὶ τὸ βῆμα τοῦ κοινοβουλίου ἀφ' ἑτέρου εὗρε τὸν ζηλωτὸν καὶ λαμπρὸν ἱεροφάντην αὐτοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ζηνοπούλου. Ὡς ῥήτωρ ὁ Γεώργιος Ζηνόπουλος ἦτο συνθέτης· δὲν ὡμίλει ἀπὸ τοῦ βήματος, συνέθετε. Δὲν ὑπέκυπτεν εἰς κανόνας προηγουμένης μελέτης τοῦ θέματος, δὲν ἠδύνατο ν' ἀκολουθήσῃ προδιαγεγραμμένον σχέδιον λόγου, ἀλλ' ἡ φαντασία του, συλλαμβάνουσα τὰς ἰδέας, ὡς μουσικοὺς φθόγγους ἀριστοτεχνικοῦ συνθέτου, ἀπετέλει διὰ τοῦ λόγου σεμνοπρεπῆ καὶ ποικίλην, σοβαρὰν καὶ ὑψιπετῆ, διδακτικὴν καὶ τερπνοτάτην μελῳδίαν, ἣν οἱ ἀκούοντες καὶ αἰσθανόμενοι μόνον ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσι πῶς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπῆρξαν οἱ Ροσσῖναι, οἱ Μπελλῖναι, οἱ Μιραμπῶ καὶ οἱ Βαρνάβαι. «Ὁσάκις ἀπεπειράθην—μοὶ ἔλεγε »ὁ ἴδιος πολλάκις—νὰ ὁμιλήσω ἀπὸ σημειώσεων ἀπέτυχον, διότι ᾐσθανόμην τὸ πνεῦμά μου ἐν κλωβῷ, ἀνελεύθερον, δέσμιον, δοῦλον κοινῶν »τόπων καὶ τύπων, ἀνίκανον ν' ἀντιστῇ ἐν τάξει εἰς τὰς ὁρμητικὰς τῆς »φαντασίας μου ῥοπάς, εἰς τὸ ἄπειρον τῶν πανταχόθεν προβαλλουσῶν »νέων ἰδεῶν, νέων σκέψεων, νέων τάσεων, δεομένων ἀμέσου συλλήψεως »καὶ χρησιμοποιήσεως».

Τὸ δ' ἁπανταχοῦ ἐν παντὶ ἀντικειμένῳ τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς πολιτείας ἐνήμερον αὐτοῦ, ἡ ὁμολογουμένως ὡς ἀποκλειστικὴ ἑκάστοτε φαινομένη εἰδικότης τοῦ ἀνδρὸς ἐν τοῖς οἰκονομολογικοῖς, στρατιωτικοῖς, ναυτικοῖς, ἐξωτερικοῖς καὶ διπλωματικοῖς ζητήμασι, δεικνύουσιν ὅτι τὸ ἄγαν ἐλεύθερον τῆς πνευματικῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τὸ οἱονεὶ ἀτίθασσον τῆς φαντασίας του δὲν κατέστρεφον τὰς γνώσεις, δὲν ἀνέτρεπον οὐδ' ἐτάρασσον κἂν τὴν ἁρμονίαν τῶν ὑπαγορεύσεων τῆς λογικῆς.

Ὁ Ζηνόπουλος ἦν τέλειος ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς μορφώσεως πολιτικὸς ἀνήρ, τελειότατος ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καρδίας πατριώτης. Τῆς ἐνθέρμου δὲ καὶ προσωπικῆς ὅλως φιλοπατρίας του διετράνωσεν ἀρίδηλα δείγματα ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἡμῶν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους. Δὲν παρῆλθον ἔτι δέκα ἡμέραι ἀφ' ἧς ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ξένης, ὅπου δι' ὑστάτην φεῦ! φορὰν συνηγόρησεν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς πατρίδος. Κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν παρὰ τῷ μονάρχῃ γείτονος μεγάλης ἐπικρατείας, ἵν' ἀποτρέψῃ τὴν προσγινομένην τῇ Ἑλλάδι ἀνήκουστον ἀδικίαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἀπέτυχε διότι ἡ γλῶσσα τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ αἰσθήματος, ἣν ἐλάλει ὁ Ζηνόπουλος, ἦτο μικροτέρα τοῦ πήχεως τῆς φαύλης διπλωματίας καὶ ἐστερεῖτο τῆς ὀξύτητος τοῦ διαβήτου τῶν ὑπολογισμῶν καὶ συμφερόντων τῶν κυβερνήσεων. Ἀλλ' ὁ λαός, πρὸς ὃν ἀπετάθη, κατεκάλυψε τὴν φωνὴν αὐτοῦ δι' ἀδελφικῶν ἀλαλαγμῶν, μέχρις ἡμῶν ἀκουσθέντων καὶ μέχρι τοῦδε ἀκουομένων. Ἐπανέκαμψε λοιπὸν ἄθυμος εἰς τὴν ἄθυμον ὡσαύτως πατρίδα, καὶ μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ τοσαύτη κατὰ τῆς Ἑλλάδος πίεσις κατέβαλεν, ἀπέπνιξε τὸν θερμὸν τοῦτον πατριώτην. Ὁ χθὲς ἐπισκήψας κεραυνὸς ἐν τῷ ἄλσει τῆς Ἑλλάδος κατέρριψε δένδρον εὐθαλὲς καὶ τὰ ἄριστα ὑπισχνούμενον διὰ τὸ μέλλον. Ὁ Γεώργιος Ζηνόπουλος ἀποχωρίζεται διὰ παντὸς ἀφ' ἡμῶν. Τὸ κοινόν, ὅπερ καταλείπεις, ἀγαπητὲ φίλε, ἔσται ἐπὶ μακρὸν χρόνον καταφανὲς καὶ ἀκάλυπτον. Εἴη τὸ χῶμα τοῦ τάφου σου ἐλαφρόν!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Εὐαγγ. Γ. Φαρμακίδου, πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ πολυκλαύστου **Γ. Ζηνοπούλου** *κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου τῆς βαρυπενθοῦς Εὐρυτανίας.*

«Ἡ πτωχή, ἀλλ' ὑπερήφανος ὀρφανή σου, ἡ φιλόστοργος, ἀλλὰ δύσμοιρος Εὐρυτανία σου, ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ μαγικῶν βουνῶν της, τὸν στέφανον τοῦτον, ἐλάχιστον εὐγνωμοσύνης τεκμήριον, σοὶ προσφέρει, πολύκλαυστε καὶ σεβαστὲ φίλε. Ἐκ τοῦ ὕψους τῆς Ὄθρυος, ἐν ᾧ θεωρεῖ τὰ τέκνα της πρωταγωνιστοῦντα ἡρωϊκῶς κατὰ τῶν βαρβάρων, στρέφεται, πληγεῖσα ἀποτόμως ἐντεῦθεν, νὰ θρηνήσῃ τὸ περικλεέστατον τῶν τέκνων της. Δὲν ἐρωτᾷ πλέον ποία ἡ τύχη τῶν ἀτρομήτων εὐζώνων της· ἀλλὰ συνέχει τὴν καρδίαν της περὶ τὴν κλίνην τῆς ἱερᾶς ἀγωνίας σου. Ὅσοι ἂν πέσωσιν ἀνδρεῖοι ἐν τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς, δὲν θὰ στειρεύσῃ ἡ πηγή των. Ἀλλὰ μίαν διάνοιαν τόσῳ

διαυγῆ καὶ τόσῳ ἰσχυράν, τὸ δὲ σπανιώτατον, μίαν καρδίαν εἰς στήθη πολιτευτοῦ τόσῳ εὐρεῖαν καὶ τόσῳ εἰλικρινῆ, ποῦ θὰ εὕρῃ ἡ μαύρη μητέρα μας, *Ζηνόπουλε!*

«Ὦ, ὅσῳ σπανία ἐγένετο ἡ προσωπικότης σου, τόσῳ πλέον ἀτελεύτητον ἔσται τὸ πένθος της.

«Σὲ ἐνεκολπώθη ἡ συνείδησις, ὄχι τοῦ λαοῦ τῆς ἰδιαιτέρας σου πατρίδος, ἀλλὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν ὅλῳ. Ἔσχες τὴν περίδοξον τιμὴν νὰ ἐνθρονισθῇς ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ τῆς καρδίας, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπισκιάζουσι πάθη. Ὁ μεγαλείτερος καὶ λαμπρότερος θρίαμβός σου εἶνε, ὅτι ἔσχες μόνον θαυμαστάς, οὐδένα δ' ἐχθρόν. Πατριώτης ἁγνὸς καὶ ἄδολος, δὲν ἀνῆκες εἰς τὴν ἰδίαν σου πατρίδα μόνον, ἀλλὰ εἰς τὸν ἑλληνισμὸν σύμπαντα. Διὸ καὶ εἰς τὴν ἑστίαν τούτου σ' ἐμπιστεύεται ν' ἀναπαυθῇς ἐκείνη.

«Ἐὰν γηράσῃ ποτὲ ἡ ἐλάτη μας, ἀρχηγέ μου, θὰ γηράσῃ τότε καὶ ἡ πρὸς σὲ ἀφοσίωσις τῆς Εὐρυτανίας».

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

— Αὔριον ὥρᾳ 10 1)2 π. μ. ἐν τῷ δικηγορικῷ συλλόγῳ ὁ κ. Ἰω. Τυπάλδος ἐξετάσει τὰ ἀληθῆ αἴτια τῆς παραλυσίας τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ἐν Ἀθήναις. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προκειμένου νὰ κατασκευασθῇ ἐν Ἀχουρίοις τῆς Τεγέας τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας εἰκονοστάσιον (Τέμπλον) μαρμάρινον διὰ τὸν ἐκεῖ ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι λιθοξόοι καὶ μαρμαροκόποι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιτέκτονος Γ. Μούση, ὅπως μελετήσωσι τὸ σχέδιον καὶ τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποβάλωσι προσφορὰς ἐσφραγισμένας, αἵτινες θέλουσιν ἀνοιχθῇ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Γ. Μούση τὴν 25 μαΐου ε. ε. ἡμέραν κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ εἰς τὴν μαγικὴν θαλασσοκράτορα ΚΑΣΤΕΛΛΑΝ ἐν Φαλήρῳ, παρὰ τὴν συνοικίαν Κουμουνδούρου, ΔΥΟ ΟΙΚΙΑΙ, κάθε μία χωριστά, εἰς μοναδικὴν τοποθεσίαν εὐάερον μὲ ὑπερπόντιον ἀπέραντον θέαν! Ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Ἀλ. κιβιάδην Καμπᾶν. (405

ΘΕΡΜΑ ΘΕΙΟΥΧΑ ΥΔΑΤΑ ΚΑΙΑΦΑ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰαματικῶν ὑδάτων γνωστὸν ποιοῦσι τοῖς πάσχουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θέλουσι φροντίσει διὰ πάσης θυσίας ὅπως παράσχωσι τοῖς προσελευσομένοις τροφὴν καθαρὰν καὶ ἐξαιρετικὴν περιποίησιν μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ δαπανῶν πρὸς ἐντελῆ τῶν πελατῶν εὐχαρίστησιν.

Νόσοι ἰώμεναι παρὰ τῶν ἐν λόγῳ ὑδάτων κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν δοκιμοτέρων ἰατρῶν εἰσὶν δερματώσεις παντὸς εἴδους μηδ' αὐτῶν τῆς συφίλιδος ἐξαιρουμένων μετὰ τὴν δέουσαν θεραπείαν, ρευματώσεις ἐν γένει, ψευδαγκυλώσεις, φυσκωνίαι ἥπατος, σπληνὸς καὶ μήτρας χρόνιαν τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς δέρματος, ἡμικρανίαι νευρικαί, ἕλκη πεπαλαιωμένα, ὀφθαλμίαι καὶ ἐν γένει πάνθ' ὅσα κατὰ τοὺς ἰατροὺς ἰῶνται ἐν ὁμοίοις εἴδους θερμοπηγαῖς.

Ἡ χρῆσις τῶν ὑδάτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 22 τρέχοντος μηνὸς καὶ λήγει κατὰ τὰ μέσα αὐγούστου.

Ἀνδρίτζαινα, τῇ 10 μαΐου 1886 — Οἱ ἐνοικιασταί

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΟΛΑΒΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

γνωστοποιεῖ ὅτι ἐκτίθενται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν οἱ χωματισμοὶ καὶ τεχνικὰ ἔργα τοῦ τεμαχίου Παναγοπούλας-Πατρῶν χιλ. 17—39, τοῦ τμήματος Αἰγίου—Πατρῶν. Αἱ προσφοραὶ ἀπευθύνονται ἐνσφραγίστως μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς παρασκευῆς, 30 τρέχοντος, πρὸς αὐτὴν τὴν διοίκησιν ἐν τοῖς κατὰ τὴν πλατεῖαν Ἀπόλλωνος (ἐν Πειραιεῖ) Γραφείοις αὐτῆς ἔνθα καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων καὶ σχεδίων. (413

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ σήμερον ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας καὶ Ἱπποκράτους μεγάλη οἰκία πρώην Α. Φ. Παπαδάκη. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου. (389

Νεᾶνις ἐγγράμματος καὶ γνωρίζουσα καλῶς τὴν ραπτικήν, ζητεῖ οἰκογένειαν παρ' ᾗ νὰ χρησιμεύῃ καὶ ὡς παιδαγωγὸς μικρῶν παιδίων. (406

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Σήμερον ὥραν 8 π. μ. τελοῦμεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Α' νεκροταφείου μνημόσυνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ φιλτάτου ἡμῶν συζύγου καὶ πατρὸς

ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΛΜΙΔΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 μαΐου 1886

Ἡ σύζυγος — Τὰ τέκνα (410

Εὑρέθη χθὲς συναλλαγματικὴ ἐκ δρ. 2,575 καὶ 10 ο)ο ἐκδοθεῖσα ἐν Πάτραις καὶ πληρωτέα ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, φέρουσα δὲ δύο ὑπογραφὰς καὶ λήξασα τὴν 15 ὑπερμεσοῦντος. Τὴν συναλλαγματικὴν ταύτην διεμαρτύρησεν ὁ εὑρὼν πρὸς διάσωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατόχου. Ὁ ἀπολέσας αὐτὴν προσελθέτω εἰς τὸ κάτωθι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σ. Σωτηροπούλου, βουλευτοῦ, κατάστημα τοῦ κ. Εὐσταθ. Καλλιγᾶ ὅπως τὴν παραλάβῃ. (416

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ ἐν Πατησίοις παρὰ τῷ ἐκεῖ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀττικῆς εὔσκιος καὶ εὐανθὴς κῆπος τοῦ κ. Δ. Σουρμελῆ, λίαν κατάλληλος δι' ἐξοχικὸν ξενοδοχεῖον καὶ τερπνότατον ἐνδιαίτημα. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, (349

Ἀπωλέσθη τὸ φυλλάδιον τῆς συντάξεως τῆς κυρίας Αἰκατερίνης Α. Βουγιούκα. ἀπὸ μηνὸς μαρτίου μέχρι τέλους ἔτους. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ διότι θὰ τῷ εἶνε ἄχρηστον. (409

ΞΥΛΕΙΑ ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΓΑΛΛΙΚΗ

ἐφθηνὴ εὑρίσκεται παρὰ τῷ ἐν Πειραιεῖ κ. Μ. Ροδοχανάκη. (414

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ παρὰ τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας μαγαζεῖον τοῦ δικηγόρου κ. Ἰ. Κυριακίδου, ἔνθα ὑπάρχει τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἀριστείδου Κανελλοπούλου ἀπὸ 1ης σεπτεμβρίου 1886. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἄνωθεν τοῦ καταστήματος κατοικοῦντα ἰδιοκτήτην. (415

On demande dans une bonne famille une institutrice sachant bien le Français et l'Allemand. S' adr. au bureau du journal. (417

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διὰ τὸ θέρος ἢ ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ παρὰ τὸ Νέον Φάληρον μεγάλη μετ' ἐπίπλων ἐξοχικὴ οἰκία ἣν πέρυσι κατῴκησεν ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, τοῦ κ. Δ. Γ. Μακκᾶ Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθήτω ὁ βουλόμενος εἰς τὸ παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν γραφεῖον τοῦ ἰδιοκτήτου. (376

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερανίου γωνιαῖος φοῦρνος μετὰ συνεχομένης μάνδρας ἐκτάσεως 900 πήχεων δυνάμενος νὰ μετατραπῇ καὶ εἰς ἀποθήκην. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φούρνου παντοπωλεῖον Κονσολάκου. (401

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἰδιοκτησίας τῶν ἀδελφῶν Τουφεξῆ: ΕΝ ΜΑΓΑΖΕΙΟΝ, ἐν ᾧ ἤδη εὑρίσκεται τὸ βιβλιοπωλεῖον Βίλπεργ ἀπὸ 1 αὐγούστου. Ἡ ἄνωθεν ΟΙΚΙΑ ἀπὸ 1 σεπτεμβρίου. Τρία ἕτερα ΜΑΓΑΖΕΙΑ κείμενα ἐν τῇ παραπλεύρως εὑρισκομένῃ παρόδῳ ἀπὸ σήμερον. Πληροφορίαι δίδονται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ παρακειμένῃ κατοικίᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας. (408

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τοῦδε πολυετῶς μετὰ τῆς προσγείου αἰθούσης (ἑστιατορίου) ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς, ἡ ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος οἰκία τοῦ κ. Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου εἰς ἣν ἦτο ἐσχάτως τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀθῆναι». Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ. (357

ΚΗΡΥΓΜΑ Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγχεσμοῦ οἰκίαν, ἀριθ. 34, εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ, κηρύσσεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π. μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ. μ. Τὴν δὲ τετάρτην τὸ ἑσπέραν ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς αὔριον: «Πῶς καὶ διὰ τί ἕκαστος ἄνθρωπος πρέπει νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν».

Ζητεῖται ὑπηρέτης μικρᾶς ἡλικίας. (418